

sætte og slaae det fast ved sin Billie, navnlig naar det staaer paa Kjendsgjerninger. Jeg troer ikke, at det andet Thing eller noget Ministerium overfor bestemte Kjendsgjerninger skulde ville modsaette sig en virkelig bestemt udtalt Billie, naar den støttedes paa Kjendsgjerninger og blev udtalt som dette Things Billie. Da der er henkastet Ord om Raadessecretariatet, maa jeg bemærke, at det er en af disse Henstillinger, som man bestoværre — jeg beklager det, thi jeg har personlig meget tilovers for den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds — saa ofte hører af ham; jeg ved ikke Nogen, der er mindre varsom i sine Udtalelser, naar han omtaler, vel at mærke, ikke enkelte Personer, men hele Classer af Personligheder; man savner da altid den Varsomhed, der ellers karakteriserer ham (Tscherning: Spille Classer?). Mange forskjellige Classer; her er nu henkastet dette Ord „Raadessecretariat“; men hvad der blev givet under Raadessecretariatet det var Gaver og ikke Betaling for Arbeide. (Tscherning: Ogsaa Betaling for Arbeide!). Det blev givet som Gave, ikke som Betaling for Arbeide, og dersom jeg maa gaae videre, saa kan den ærede Rigsdagsmand mulig senere gjøre sine Bemærkninger og paa vise det Urigtige deri. Altsaa for det Første, det blev givet som Gave, og ikke som Vedergjælt for Arbeide, thi det blev givet paa en Tid, hvor den Folkerepresentation, som da var tilstede, ikke havde denne Mulighed som vi til i det løbende Aar at skaffe sig tilbørlig Indfyldelse i saa Henseende, og endelig havde den heller ikke Magten til at sætte noget Saadant igjennem. Jeg troer, at det vilde være det første Skridt ind paa en grundig Reform af vort Regjeringsmaskineri, om man vilde virke hen i den Retning, at vi faae Regjeringsmaskineriet indskrænket til det absolut Nødvendige, og derved opnaae, at Forretningerne selv indskrænkes til det absolut Nødvendige, hvorved Befolkningen vil spares baade for Bryhæder, Tidspilbe og Pengendgifter. Jeg vilde derfor ønske, at der her maatte gives Regjeringen denne Bemyndigelse, som Forslaget til S. 4 vil unddrage den, og jeg vil gjentage, at efter de Forhandlinger, som her have fundet Sted, og efter de Udtalelser, der her ere faldne, kan jeg

ikke lettelig tænke mig nogen Regjering, der skulde kunne bruge disse Summer uden efter det nøieste Overlæg, og jeg tør endvidere sige til, at jeg ikke kan tænke mig, at vi, som sidde her endnu i næste Session — endel af os vil maagstee mødes igjen efter de nye Valg — eller overhovedet, at noget som helst Folkething ikke i Løbet af de 5 Aar, i hvilke Loven gjælder, skulde paa det Strengeste paasee, at denne Bemyndigelse ikke overskrides eller misbruges. Naar man vil have indgribende Reforme, gaaer det jo heller ikke an at binde Ministeriet for fast; vil man have, at et Menneske skal gjøre Noget, maa man ikke lade den ene Gud være naglet paa et Sted og den anden paa et andet, eller den ene Haand paa et Sted og den anden paa et andet Sted, og saa sige: Nør Dig nu.

A. Sage: Hverken i Forhandlingerne af denne eller den følgende Lov har jeg hidtil taget nogen Deel, jeg har heller ikke troet, at jeg skulde blande mig videre i Forhandlingen af disse Lønningslove; jeg foresandt dem, saa at sige, som en Alv fra forrige Aar, da jeg ikke var Medlem af Thinget, og jeg ønsker derfor nu blot at sige, at dersom den høitærede Minister havde en Sikkerhed for at være Minister, saalange Loven varer, da skulde jeg ubetinget give ham min Stemme og frasfalde det Punkt, hvordom her er Spørgsmaal, thi jeg er overbevist om, at han fortjener en fuldstændig Tillid i Bestyrelsen af de ham underlagte Ministerier, jeg er overbevist om, at han ikke af disse Penge vil uddele noget Honorar til Nogensomhelst, der ikke ved Extraarbeide har gjort Fyldest for den Extrabetaling, der er ham givet; kunde han finde Nogen, der var saa arbeidsdygtig som han selv, saa kunde han vistnok uddele flere Mænds Honorar til en saadan Mand. Jeg gjentager, at jeg ikke videre har blandet mig i disse Sager, og derfor følger jeg Udvalgets Indstilling, idet jeg ikke kan nægte, at der under visse Omstændigheder, under et Ministerflifte, som jeg haaber maa være langt borte, kan komme Mænd til Koret, som ikke ville anvende Bestemmelsen paa den Maade, som her er tilfattet. Der blev